

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek vedoucího)

Práci předložil student: Jakub Oraiqat

Název práce: Hodnocení Edvarda Beneše v odlišných interpretacích přijetí Mnichovské dohody

Vedoucí: PhDr. Petr Šafařík

1. OBSAH A CÍL PRÁCE:

Bakalářská práce přináší pokus analyzovat, jakých hodnocení se dostává prezidentu Edvardu Benešovi ve vybraných (většinou) historiografických pojednáních týkajících se problematiky Mnichovské dohody, a to v pracích vzniklých většinou po roce 1990.

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ:

Předložené pojednání obsahuje všechny součásti předepsané pro daný typ kvalifikační práce. Text je dobře rozvržen a má vysokou stylistickou úroveň.

Jakub Oraiqat si stanovil značně ambiciózní cíl, předkládá vlastně *metaanalýzu*, v níž porovnává a hodnotí práce, respektive jednotlivé teze a argumenty, většinou etablovaných historiků.

V části věnované komentářům vybraných zdrojů – mimochodem části poměrně obsáhlé (s. 3–5) – by bývalo bylo dobré detailněji reflektovat situaci, kdy s řadou zdrojů autor zachází podvojným způsobem: jednak jako s pramenem (předmětem vlastní analýzy), jednak jako se sekundární literaturou, tj. jako se zdroji, které pokládá za autoritativní a přebírá (některá) jejich zjištění, perspektivy, prezentovaná fakta, hodnotící soudy atd.

Ohlášený přístup s pomocí diskurzivní analýzy mohl být více představen a hlavně uplatněn. Hlubší záběr i větší senzitivita právě pro diskurzivní rozměr problematiky by nutně vedl k zájmu i o jiná díla a další působení hodnocených autorů (hlavně těch, kteří nebyli či nejsou profesí historici, což v daném vzorku platí hlavně o filozofu Janu Patočkovi a o dvou ze tří autorů kolektivu Podiven). Nejvíce by pak diplomant dospěl i ke konstatování a zdůvodnění společných přístupů a akcentů mezi J. Patočkou a pozdějším autorským kolektivem Podiven. Respektive shodu či závislost „Podivena“ na přístupu Jana Patočky k osobě Edvarda Beneše student konstatuje (např. na s. 32), přínosný by byl i pokus zasadit to obecněji do diskuzí o české otázce.

Obdobně by větší kontextualizace, mimo jiné i přihlédnutí k polemikám a odlišným přístupům v české historiografické obci (i ohledně jiných témat), studenta zřejmě vedla k poznání, že část jím komentovaných historiků tíhla či tíhne k tomu být angažovanými obhájci určitého obrazu první republiky spojeného i se sebepojetím tehdejšího Hradu a tedy i s omezeními a „slepými skvrnami“, které to obnáší.

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ:

Po formální a jazykové stránce je práce na velice dobré úrovni, je ovšem škoda, že autokorektura nezachytila zbytečné pravopisné chyby, zejména v psaní interpunkce (např. na s. 33 či 43).

Problematické je, že autor – používající odkazování prostřednictvím poznámek pod čarou – neuvádí při první zmínce zdrojů jejich plný bibliografický odkaz. Výsledek je čtenářsky značně nekomfortní. Stať Pavla Šrámka „Obranyschopnost Československa v roce 1938“ je citována opakovaně bez uvedení dané stránky či stran; v závěrečném seznamu stojí v bibl. zápisu tohoto článku slovo „online“, avšak chybí internetová adresa.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE:

Škoda, že student někdy tíhl k příliš rigidní formulaci hodnocení, patrné je to i v posledním odstavci závěru, kde je mnohost přístupů a akcentů jakoby zúžena na pouhé dvě možnosti „interpretace přijetí Mnichovské dohody“ (s. 43). Celkově bych ale rád vyzdvihl, že Jakub Oraiqtat pracoval s velkým nasazením a projevil dobré analytické a argumentační schopnosti.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ:

V souboru literatury, s níž autor pracoval, jsou určité žánrové odlišnosti. Diplomant toto příliš nezohlednil, kupříkladu slovo „esej“ se v textu nevyskytuje ani jednou. Navrhuji, aby se při obhajobě zamyslel nad tím, které z probíraných prací měly ráz eseje či obsahovaly esejistické pasáže nebo postupy a co z toho plyne pro sledovanou problematiku.

6. DOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA:

Bakalářskou práci Jakuba Oraiqtata doporučuji k obhajobě a pro případ, že si při obhajobě povede velmi dobře, navrhuji hodnocení známkou výborně (1).

Datum: 4. 6. 2017

Podpis: Petr Šafařík